

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 11 grudnia 1922 r.

w przedmiocie zmian ustawy o opłatach świadków i znawców w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy ust. 1 art. 36 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73, poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 608) stanowią w porozumieniu z Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

Art. 1. Niemiecka ustawa o opłatach świadków i znawców z dnia 30 czerwca 1878 r. (Dz. U. Rzeszy 1878 str. 173, 1898 str. 689) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 13 marca 1922 r. (Dz. U. Rzeszy str. 242) ulega następującym zmianom:

1. W ust. 1 § 2 zastępuje się słowa: „od 1 do 15 marek” słowami: „od 20 do 250 marek”.

Do ust. 2 § 2 dodaje się następujące zdanie: „W granicach, wymienionych w ustępie 1, należy odszkodować za całkowitą utratę zarobku”.

2. W ust. 1 § 3 zastępuje się słowa: „do 20 marek” słowami: „do 300 marek”, a słowa: „do 30 marek” słowami: „do 500 marek”.

3. W § 7 zastępuje się słowa: „50 fenigów” słowami: „4 marki”.

4. W § 8 zastępuje się słowa: „50 marek” słowami: „500 marek” i słowa: „30 marek”—również słowami: „500 marek”.

5. Po § 17 dodaje się następujące postanowienie:

„§ 18. Minister Sprawiedliwości jest władny w miarę potrzeby zarządzić dalsze podwyższenie lub też obniżenie stawek przewidzianych w niniejszej ustawie”.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości *W. Makowski*
